

omtale det noget nærmere. Som det er ærede Medlemmer bekendt, indgav den samme Mand . . .

Formanden (Høgsbro): Den ærede Taler omtaler et Andragende, hvorom der ikke foreligger nogen Indstilling. Det kan derfor ikke nu komme til Forhandling.

Bauhin: Jeg skal naturligvis rette mig efter den højtærede Formands Udtalelse. Maa jeg dog maaſte med Hensyn til Spørgsmaalet i al sin Almindelighed udtale, at jeg nærer den Overbevisning, at hverken den højtærede Minister eller ærede Medlemmer af dette Ting paa nogen Maade ville være med til at forfordele en enkelt lige over for det hele Samfund; og derfor nærer jeg det Haab, at man vil være med til at stemme for, at der bliver foretaget en Undersøgelse angaaende denne Sag, og at selve Resultatet af disse Undersøgelser maa blive en Burdering af de ſtete Tab, og at disse maa blive erstattede af Statskassen. For øvrigt er jeg den ærede Minister meget taknemlig for de Udtalelser, han er fremkommen med i Anledning af denne Sag. Jeg skal henstille til ærede Medlemmer at vedtage disse Indstillinger.

Indenrigsministeren (Hørring): Jeg tror, det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) lagde noget for meget ind i mine Udtalelser med Hensyn til Andragendet fra Ejere af de ſlesvigſke Plovsjorder. Jeg ſagde kun, at jeg ſaa godt ſom muligt ſkulde ſe at klare Misforſtaaelſerne med Hensyn til dette Andragende. Derimod kunde jeg ikke give nogen Udſigt til Medſættelſe af nogen Kommiſſion til nærmere Undersøgelse af dette Forhold, ſaa meget mindre, ſom dette Spørgsmaal jo i højere Grad vedrører Finansministeren end mig, og jeg har ingen Myndighed til at binde Finansministeren i dette Tilfælde. Hvad Forholdene nede ved Grænsen angaar med Hensyn til Afſpærringen, tror jeg nok, at det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds fortaar Fredſtraktaten mindre rigtigt; thi det, ſom Fredſtraktaten gaar ud paa at hjemle Beboerne nede ved Grænsen er, at der ikke ſkal blive udſtedt noget ſærligt Forbud imod, at de færdes over Grænsen, medens det ikke gaar ud paa at ſikre dem mod Følgerne af et almindeligt Forbud, ſom rammer ikke blot dem, men alle Underſaatter, naar der udſtedes et Forbud, enten det er paa den ene eller den anden Side af Grænsen. Jeg ſkal fore-

tage denne Undersøgelse, ſom jeg før omtalte, men jeg vil bede ærede Medlemmer, ſom intereſſere ſig for denne Sag, om at de ikke dertil knytte noget større Haab om, at vi ſkulde komme til en større Udbetaling i Erſtatning, det ville vi meget vanſkelig kunne komme til her. At Ejerne af Ejendomme der nede ved Grænsen ere at beklage, det erkender jeg, men det er jo kun en af de mange Følger af Krigen den Gang og af Landafſtaaelſen. De have ſaldet paa ſaa mange andre Menneſter her i Landet tidligere, og de ſalde paa Ejerne dernede. Jeg tror ikke, at der kan bødes paa det gennem en Erſtatning for hver Gang, at diſſe Folk kunne paaviſe, at Grænſereguleringen dernede fører til uheldige Forhold for dem. Vi ere fra vor Side — jeg taler alene for Indenrigsministeriets Vedkommende — med Hensyn til Grænſeaſpærringen paa Grund af ſmitſomme Sygdomme hos Huſdyrene gaaede frem med ſaa megen Omhu for ikke at træde Interesſerne dernede for nær, ſom det paa nogen Maade er muligt, og det er jeg overbevist om fremdeles vil ſte, men at vi ſom ſagt ſkulde ſtaa ſaaledes, at vi ſkulde være klare til at erſtatte enhver uheldig Følge af Grænſeforholdene, det kunne vi aldrig komme til.

Bust: Det ſkulde gøre mig ondt, om jeg ſkulde have optaget den ærede Ministers Udtalelſer for lovetide og for velviligt. Jeg ſynes, at han var meget forſigtig i ſine forſte Udtalelſer, men det var navnlig den Maade og den Tone, i hvilken han udtalte ſig, der gav mig Haab. Nu vil jo for det forſte det, der angaar den forſte Sag, blive virkelig underſøgt, om der den Gang blev taget alle berettigede Hensyn. Jeg er ſelvfølgelig enig med den ærede Minister i, og det tror jeg ogſaa, at Befolkningen dernede er klar over, at den ikke kan undtages fra almindelige Borgere, det kan ikke gaa an. Naar vi maa afſpærre for ſmitſomme Sygdomme hos vore Huſdyr, kunne de ikke gøre Fordring paa at bryde den Kordon, der ſkal være for at forebygge, at Sygdommen udbreder ſig. Det tror jeg, at Befolkningen der er klar over, men det forekommer mig, at naar de ſkulde have Lov til uden Forhindring og uden nogen ſom helſt Udgiſt at færdes frem og tilbage, og naar det ſiges med de ſtærkeſte Ord, at de ſkulde have Lov til uhindret at føre deres Kreaturer frem og tilbage, og naar det ſaa af højere Stats-hensyn paalægges dem, at de ikke maa gøre det, ſaa maa de liſtre, men ſaa tilkommer der dem virkelig nogen Erſtatning derfor.